

meget rigtig, at der paa de aarlige Finantslove skal vedtages en kalkulatorisk Beregning over Sernbanernes Indtægter og Udgifter. Der findes imidlertid ikke omtalt Noget om Fastsettelse af Takterne, navnlig tænker jeg her paa Takterne paa Personbefordring; men jeg antager imidlertid, at det er muligt og maaske ogsaa sandsynligt, at saadanne Takter tænkes indbefattede herunder, hvad jeg i alt Fald vil finde at være ønskeligt og rigtig. Da man fastsætter Takter for Porto ved Postvæsenet og Betaling for Telegrammer o. s. v., saa mener jeg, at en Fastsettelse her i Loven af Takterne for Sernbanerne vilde være et Sidestykke dertil. — Det er til disse korte Bemærkninger jeg skal indskrænke mig, idet jeg isørigt gaar videre fra den Forudfatning, at Lovforslaget vil komme til et Udvalg.

**Th. Nielsen:** Det Lovforslag, som vi her skulle forhandle, har jo længe staaet paa Dagsordenen. Vi have sidste Gang havt det for her i 1875—76, det vil da sige den Del deraf, som vedrører Lønningsvæsenet, thi vi havde i Samlingen 1876—77 et andet Lovforslag om Overholdelsen af Ordenen ved Sernbanerne, der imidlertid ikke naaede længere i Henseende til Behandling end til at blive henviset til et Udvalg. At denne Sag længe har staaet paa Dagsordenen, har tilbørlig Grund deri, at Sernbaneudviklingen i det Hele ikke er naaet saa vidt frem, at man har kunnet indhente Erfaring nok til Motiver til et saadant Lovforslag og i det Hele taget har maattet vente paa Sernbaneudviklingens i alt Fald midlertidige Afslutning. Det foreliggende Lovforslag bestaar jo egentlig, saa vidt jeg skjønner, af tre Dele, en Lønningslov, en Del, der vedrører Overholdelsen af Ordenen paa Sernbanerne, og endelig Bestemmelsen af Takter, eller rettere sagt, Mangelen af de to sidste Bestemmelser er til Stede i Lovforslaget, disse to Dele overlades som hidtil ganske til Administrationen. Jeg skal kortelig omhandle hver enkelt Del for sig og altsaa først Lønningspørgsmaalet. Med Hensyn til de Bemærkninger, den allerede sidste Aler gjorde om Direktørens Lønning, da kan jeg for saa vidt være enig med ham dert, at jeg mener, at Lønningen er altsaa uforholdsmæssig høj, naar en ny Direktør skal ansættes. Den allerede tilstedeværende Direktør har jo en lignende Lønning som den, der her er foreslaaet; han er desuden en ældre Mand, der har gjort sig saa forjent af Sernbaneudviklingen, at man for hans Vedkommende maaske kan gjøre en Undtagelse, i alt Fald kan det vel ikke gaa an at tage Noget fra ham af det, han allerede har. Derimod med Hensyn til Fremtiden er en Løn af 14—16,000 Kr. i Forbindelse med Pensjonsret altsaa høj i Forhold til, hvad vi ellers give andre Embedsmænd. Jeg har nok set, at man har sammenlignet den her foreslaaede Løn med den, som Direktøren for de sjæl-

landske Sernbaner faar; men det er jo da ogsaa bekendt nok, at hans Løn først efter 25 Aars Arbejde er blevet noget lignende som det, der her er foreslaaet. Man maa sammenholde denne Embedsmands Løn med de øvrige Embedsmænds, og da kan det ikke negtes, at den er altsaa høj; det er et Punkt, der er gjort gjældende ogsaa fra anden Side. Jeg mener i det Hele, at Lønnings-satserne ere temmelig høje. Dette kan jo imidlertid blive Gjenstand for nærmere Overveielse i det Udvalg, som jo rimeligvis vil blive nedsat. Men jeg har en anden stor Anke mod Lovforslagets Lønningsbestemmelser, nemlig at altsaa mange Lønninger savnes, ja, saa at sige de allerfleste Bestillingsmænds Lønninger mangle. Naar man sammenligner dette Forslag f. Ex. med Postvæsenets Lønningsbudget, kan det ikke negtes, at der her er meget store Mangler. Jeg kan ikke indse, hvorfor man ikke ligesaavel her skulde være i Stand til at fastsætte Lønningerne, som man kan gjøre det for saa stor en Stat som Postvæsenet, for hvilken man har Lønningsbestemmelser lige ned til Postbudene. Jeg haaber, at et Udvalg ogsaa vil tage dette Punkt under Overveielse. Jeg kan ikke være enig med den allerede sidste Aler i hans Anskuelse om §§ 3 og 7. Med Hensyn til § 3 kan jeg tværtimod finde det hensigtsmæssigt, at der gives Præmier, hvor vedkommende Embedsmænd vise en stor Sparommelighed og Punktligbed i Udførelsen af deres Pligter. Det kan ikke nytte, at vi sige, at de ville alligevel gjøre deres Pligt, vi maa tage Menneffene i Berden, som de en Gang ere. Vi have jo noget Lignende i Lantidemysternet, og vi have ogsaa i denne Lov et Stykke Lantidemysternum for Direktørens Vedkommende. Med Hensyn til det Andelsudbytte, som Direktøren skal have, er jeg for øvrigt noget i Tvivl, om Systemet netop paa dette Punkt er rigtig, og om det ikke snarere er rigtig at gjøre ham helt uafhængig af mulige nye Anlæg. Ogsaa i dette Stykke vil jeg sige, at man maa tage Menneffene, som de en Gang ere. Jeg mistænker ingenlunde den nuværende Direktør for, at han skulde af Hensyn til sin Løn stille sig anderledes til mulige Udvidelser, end han ellers vilde; jeg er tværtimod vis paa, at han ikke vil gjøre det, men jeg har ikke den samme Visshed overfor en hvilken som helst Anden. Jeg finder imidlertid Princippet om Præmier og Lantidemi i sig selv rigtig, og mulig bør det endog anvendes efter en større Maalestok. Ligeledes maa jeg give den Bestemmelse Medhold, at disse Bestillingsmænd ikke skulle have Ret til at appellere til Domstolene. Jeg tror, at det er Noget, man netop fra vort Standpunkt maa se at holde paa. Jeg ønsker, som sagt, at Lønningsbestemmelserne maa blive meget mere fylldige, og under det korte Løb, Lovforslaget allerede har havt, ere de jo ogsaa efterhaanden blevne fylldigere, idet der i dette Lovforslag er flere Lønningsbestemmelser